

## UVOD

Koža je organ lako dostupan liječenju, ali je terapija oboljele kože vrlo specifična. U terapiji bolesti važe opšti principi liječenja, a to znači provesti etiološku terapiju ukoliko je poznat izazivač oboljenja a u dermatologiji smo često u prilici da moramo liječiti manifestacije bolesti, a ne njen uzrok. Kako je koža organ lako dostupan liječenju, tamo gdje možemo postići efekat samo lokalnom terapijom odlučit ćemo se za taj vid terapije. Međutim, to često nije dovoljno pa moramo primijeniti i lijek sa sistemskim djelovanjem. U terapiji kožnih oboljenja važno mjesto pripada i fizikalnim metodama liječenja. U nekim slučajevima zadovoljavajući terapijski efekat možemo postići tek poslije hirurškog liječenja. Dakle, dermatoterapija može biti: lokalna, opšta, fizikalna, hirurška.

Najčešće je potrebna kombinovana terapija, tj. terapija u kojoj se primjenjuju lijekovi za sistemsku, te lijekovi za lokalnu primjenu.

Aдекватna briga o koži zahtjeva specifičnu dijagnozu, znanje o prirodnom toku bolesti i razlikovanje primarne i sekundarne lezije. Ako je dijagnoza nesigurna, bolje je pogriješiti u smislu preblagog nego agresivnijeg tretmana. U upotrebi lokalne terapije, razmatranje sredstava je podjednako važno kao i specifični terapijski agens. U dermatologiji važi pravilo: "Vlažno na vlažno, suho na suho"!

Grupa lijekova koji se primjenjuju lokalno označava se nazivom dermatici ili topici. Kod ordiniranja tih lijekova uvijek je potrebno uzeti u obzir činjenicu da je lokalna terapija ovisna o tri faktora a to su:

- Egzaktna indikacija za primjenu nekog lijeka
- Poznavanje farmakodinamskog djelovanja lijeka
- Izbor ispravne podloge u koju je lijek inkorporiran